

January 2001

De echte vrijheid

Door Wayne Jacobsen

De bekende stem aan de telefoon bracht ongelooflijke herinneringen naar boven aan de vriendschap die wij met elkaar hadden, alsof het pas twee jaar geleden was dat we elkaar hadden gesproken.

"Wat heeft God in jou gedaan?" vroeg hij nadat we over en weer wat grapjes hadden gemaakt.

Voordat ik besepte wat ik zei, rolden de woorden uit mijn mond: "De afgelopen jaren heeft God mij keer op keer uitgedaagd ten aanzien van de verwachtingen en verlangens die ik in mijn leven koesterde."

Ik was zo verbaasd over mijn eigen antwoord en hoe gemakkelijk de woorden over mijn lippen waren gerold, dat ik even stopte om na te denken, en er hing even een ongemakkelijke stilte tussen ons in over de telefoonlijn.

Na enkele ogenblikken vroeg hij voorzichtig: "En...was dat iets goeds?"

Ik weet nog dat ik gniffelde toen ik antwoordde: "Het was het beste wat mij had kunnen overkomen!"

"Werkelijk?"

"Ja! In alle opzichten. Alles wat de Vader in mij heeft bewerkt was veel beter dan alles wat ik zelf ooit heb geprobeerd tot stand te brengen."

Ik was waarschijnlijk even verrast als hij door mijn antwoord. Mijn leven leek in de verste verte niet op dat waar ik ooit van had gedroomd. De laatste jaren had ik veel pijnlijke ervaringen gehad waaraan ik onmiddellijk is zou hebben gedaan als ik er de macht toe had gehad. Ik was soms ook erg in de war geweest, omdat ik niet wist of iets van God kwam of dat het mijn eigen ideeën waren.

Wat ik op dat ogenblik echter besepte was dat geen enkele van die gebeurtenissen er nog toe deden. Gedurende deze ongelooflijke reis heeft Hij mij geleid naar een hoger niveau van vrijheid. De grootste bron van frustratie vond ik dat God misschien niet zou doen wat ik van Hem verwachtte. Maar ik moet erkennen dat Hij me uiteindelijk heeft vrij gezet op deze geestelijke reis.

Ik wilde dat Hij mij een plezier zou doen; maar Hij wilde dat ik bevrijd zou worden van de behoefte daaraan. Pijnlijke omstandigheden en ontgoochelende verwachtingen waren de broedmachine waarin God mij iets wilde leren, namelijk stoppen met op mijn eigen verwachtingen voor mijn leven vertrouwen en Zijn plannen omarmen.

De tirannie van onszelf

Vandaag kijk ik daar met ontzag op terug. Ondanks mijn beste inspanningen, soms om het tegenovergestelde te bereiken, heeft God me voortdurend naar Zich toe gelokt. De dingen die Hij in mij heeft veranderd, de mensen die Hij op mijn levenspad heeft gebracht, de manier waarop Hij heeft voorzien, en de deuren die Hij heeft geopend om Zijn leven met anderen te delen, zijn dingen die veel verder gaan dan wat ik ooit zou hebben kunnen vragen of dromen. (Wat een duidelijke manier is om te zeggen dat het niet de manier is waarop ik het zou hebben gedaan!). Nu leef ik in Hem en leeft Hij Zijn leven in mij: het leven waarvan ik altijd heb gedacht dat het mogelijk zou moeten zijn toen ik met groot verlangen de Schriften las over leven met en in God. Al die tijd hebben velen geprobeerd mij ervan te overtuigen dat ik veel te idealistisch was.

Ze zeiden dat de relatie met Hem (waar ik naar verlangde) en de diepte van het leven in gemeenschap met andere gelovigen (waar ik naar hongerde), niet mogelijk waren in

onze tijd, vanwege de gevallen staat van de mens. Misschien hebben ze gelijk als je let op waar de gevallen mens toe in staat is (en niet). Maar Hij kan in en door ons dingen bewerken waartoe wij niet in staat zijn. Het enige wat wij moeten doen is Hem er om vragen en ons in vertrouwen aan Hem overgeven.

De grootste tirannie in ons leven is niet wetticisme, ook niet allerlei (levenloze) tradities, zelfs niet de religieuze verplichtingen die we in allerlei vormen in gemeenten en kerken kunnen tegenkomen. Hoe bindend die dingen ook kunnen zijn, er is een grotere tiran die ons afhoudt van de ware diepte van het leven en de vreugde van de Vader – wij zelf! We kunnen bevrijd zijn van al die andere zaken en toch nog gevangen zitten in wat het dichtst bij ons hart is: onze ziel.

Ik heb het zo vaak meegemaakt. De voornaamste reden waarom God mij aan het schrijven heeft gezet is met anderen delen tot hoeveel gebondenheid de georganiseerde religie zoals we die tegenwoordig tegenkomen, leidt. Terwijl een dynamische relatie met de levende God beloofd wordt, biedt ze dikwijls een programma en een systeem waarbinnen aangepast gedrag verlangd wordt en het gevolg is dat velen gemanipuleerd worden en gedesillusioneerd raken. Maar het is iedere keer weer een vreugde om te zien hoe God mensen uit die gebondenheid verlost.

Maar bevrijd worden van deze dingen zonder bevrijd te worden van de tirannie van onszelf wordt alleen maar een excuus voor grotere gebondenheid aan het vlees.

Paulus waarschuwde de Galaten hiervoor.

Onze grootste vijand is niet gebondenheid aan een persoon of systeem; wij zijn dat zelf. En de grootste gebondenheid heeft niet te maken met de geneugten van het vlees (waarvan we weten dat zij zondig zijn), maar met de agenda's die we hanteren voor ons welzijn. Ik probeerde God voor mijn karretje te spannen, ik probeerde Hem te vertellen wat volgens mij het beste was dat er zou gebeuren, maar Hij liet me het bankroet van zo'n houding ervaren: ik kwam aan het eind van mijn Latijn en dat had uiteindelijk meer effect dan dat Hij me betrapte op meer voor de hand liggende zonden.

Gods wil: onze vreugde

Ongeveer 4 maanden geleden las ik deze woorden in 1Petrus4:1-2 in *'The Message'* (Eugene Petersons vertaling van de Bijbel). Ik denk dat ik ze sindsdien vrijwel overal waar ik ben geweest met anderen heb gedeeld, omdat ik denk dat ze de kern weergeven van het leven van een kind van God.

"Neem een voorbeeld aan Jezus, omdat Hij alles heeft meegemaakt en doorstaan wat jij ook hebt meegemaakt en doorstaan hebt. Denk aan je lijden in de wereld als een ontwenningsskuur om van je oude zondige gewoonte om altijd je zin te willen krijgen af te komen. Dan zal je een leven leiden om te doen wat God verlangt i.p.v. getiranniseerd te worden door wat *jij* wilt."

Toen ik in mijn jonge jaren als Christen opgroeide, zag ik het doen van Gods wil als een ondraaglijke last die je als ware discipel steeds had mee te torsen. We werden ergens verondersteld de wilskracht te vinden om onszelf alle dingen die we wilden doen te ontzeggen en onszelf te dwingen Gods wil te doen. Zijn wil doen was niet iets om naar te verlangen, maar om te ondergaan.

Deze passage in de eerste brief van Petrus zette zo'n gedachte op zijn kop. Wie zou er niet elke ochtend willen opstaan om in vrijheid bezig te zijn met Gods verlangen in zijn leven? Ik zal je zeggen wie: zij die er geen weet van hebben wie God is. Als je aan Hem denkt als aan een veeleisende opzichter, zul je Zijn wil niet alleen frustrerend vinden, je zult er ook nooit zeker van zijn of het wel Zijn wil is.

Maar wanneer je Hem eenmaal hebt leren kennen zoals Hij werkelijk is en beseft hoeveel Hij van je houdt, zal je grootste vreugde zijn elke dag te doen wat Hij wil. Zie hoe Petrus in deze passage naar ons ego kijkt. Dat is de tiran, niet God. Ik kan geen beter woord vinden dat onze agenda beschrijft. Wanneer je in een situatie terechtkomt waarin je het op jouw manier wilt doen, voel je je dan niet getiranniseerd? Ik wel. Ik was zo bang dat ik het niet zou overleven als ik niet zou krijgen wat ik wilde hebben, dat ik mezelf en alle anderen onder druk zette zodat zij zich zouden schikken naar wat ik het beste vond. Proberen van die last verlost te worden is een tirannie op zich en dat was voor mij een bron van grote angst en leidde ertoe dat ik anderen manipuleerde.

De ware vreugde van een kind van God is de vrijheid om je naar God te voegen in wat *Hij* wil. Jezus heeft gezegd dat Hij altijd bezig is in ons leven en in dat van anderen. Zoals Jezus zei is Hij dus altijd bezig in ons leven, en in de mensen rondom ons. Hij wil dat we delen in de vreugde van Zijn werk, zoals een vader dat ook heeft met zijn zoon of dochter. Er bestaat geen grotere vreugde dan zo te leven, zonder te proberen die te vervormen door je te richten op valse behoeftes en misplaatste verlangens.

Een harde leerschool

Hoe krijg je die vrijheid? Denk je dat het zal lukken door alleen maar een boek of een artikel er over te lezen (zoals dit artikel bijvoorbeeld!) en vervolgens gewoon verder te gaan met je leven en dat is het dan? Ik wou dat het waar was! Hoe bevrijdt God ons van onze eigen agenda en leert Hij ons hoe geweldig het is om Zijn agenda te omarmen? Hij doet dat door onze misplaatste verwachtingen te ontmaskeren.

Daarom moedigt Petrus ons aan om naar ons lijden te kijken als Gods manier om ons los te maken van onze eigen plannetjes.

Petrus zegt niet dat God ons lijden orkestreert. Hij bezorgt ons geen problemen door ons een les te leren, maar gebruikt de zorgen van vandaag om ons in Zijn vrijheid te brengen. Genadevol weigert Hij foute agenda's te aanvaarden en gaat Hij voort met die van Hem te vervullen in de levens van hen die Hem daarom gevraagd hebben. Hij negeert onze verlangens niet om ons te frustreren maar om ons te tonen dat Hij weet wat het beste voor ons is. De enige manier waarop we dat te weten kunnen komen is door onze duur gekochte agenda's tot niets te zien wegvallen en door te zien hoe Gods werk onze stoutste verwachtingen overtreft.

Dat is geen gemakkelijk proces, dat weten we allemaal. Wanneer God niet doet wat we van Hem verwachten, vragen we ons meestal af of Hij wel van ons houdt. Of we vinden dat we niet genoeg hebben gedaan om in Zijn gunst te komen. Alleen als je weet dat Hij echt, onvoorwaardelijk van je houdt zal je in staat zijn de periodes van lijden te gaan zien als een ontweningsproces dat Hij je aanbiedt.

God straft je niet: Hij vervult jouw honger naar een diepere, intieme relatie met Hem. Toen ik voor het eerst boeken publiceerde, eind jaren '80, was ik er zeker van dat God wilde dat ik een schrijver van bestsellers zou worden, en dat Zijn gemeente door wat ik schreef zou getransformeerd zou worden. Toen de boekverkoop ver beneden mijn verwachtingen bleef, was ik teleurgesteld in God en voelde ik me gefrustreerd. Toen mijn twee eerste boeken niet werden herdrukt was ik boos. Waarom liet God mij in de steek? Waren mijn verlangens niet in Zijn belang? (Je mag nu lachen!)

Hoe meer "mijn bediening" stagneerde, hoe gefrustreerder ik werd. Veranderde dat iets aan de manier waarop Hij mij behandelde? Absoluut niet! Hij ging verder met het tot werkelijkheid brengen van Zijn verlangens in mijn leven. Het heeft me bijna gedood, omdat ik Hem niet vertrouwde. Ik was zo afgesteld op wat ik dacht dat God wilde, dat ik niet zag wat Hij aan het doen was. In die tijd werd mijn leven gekenmerkt door aanvallen van boosheid, frustratie en angst.

Maar door de jaren heen heb ik God omstandigheden zien bewerken waardoor ik dichterbij Hem kwam en tot mijn bestemming in Hem kwam, tot wat Hij voor mij in gedachten had. Hij opende deuren waarop ik zelf niet eens had geklopt. Hij toonde mij dat de bediening die Hij voor mij in gedachten had, de mijne op afval deed lijken. Elke dag helpt Hij ons in te zien wat echt het beste is voor ons, en Hij is prima in staat om dat ook te verwezenlijken, zolang we Hem maar blijven uitnodigen om het ook te doen.

NGAR leven

Waar het om draait is: leren elke dag te leven in de verwachting dat God in alle omstandigheden van ons leven werkt. Uit Hem en door Hem is het. Ik begon te proeven van de vrijheid van zo'n vertrouwen. Wij zijn allemaal bestemd om in die dagelijkse werkelijkheid, in die vrijheid in en met Hem te leven, als uitdrukking van Zijn liefde voor ons.

Stel je die vrijheid eens voor: om niet langer God of anderen te proberen te manipuleren ten behoeve van jouw wensen. In plaats daarvan kan je Zijn gedachten, Zijn plan, Zijn agenda gaan ontdekken. Al lijkt het aanvankelijk pijnlijker te zijn dan je had verwacht of gedacht: Zijn manier is altijd de beste. Niet alleen door die omstandigheden voor ons op te lossen maar ook om ons juist door die omstandigheden heen te veranderen.

Een aantal jaren geleden las ik een boek over een man die een partijtje golf speelde met zijn terminale vader op de befaamde golfbanen van Schotland. Het waren de laatste slagen die ze samen maakten. Al gauw realiseerde hij zich hoe weinig hij van het golfen genoot omdat het hem er alleen maar om ging om zo laag mogelijk te scoren. Telkens wanneer hij een ongelukkige slag of een slecht schot afleverde liep hij sloffend naar de volgende hole en speelde vervolgens nog beroerder.

Toen leerde zijn vader hem *NGAR-golf* te spelen —Niet Gebonden Aan Resultaat. Met andere woorden, zijn vader leerde hem om niet op de score te letten maar te genieten van de uitdaging om elk slag zo goed mogelijk te doen. Wanneer de bal de verkeerde richting uitgaat, zoek hem dan en bekijk hoe je van daaruit het best kunt slaan. Denk niet aan de score en al heb je een slechte ronde afgelegd, je kunt genieten van de wandeling in een mooie omgeving en van de vriendschap met je medespelers. Misschien moeten we leren om elke dag *Niet Gebonden Aan Resultaat* te leven. Zouden we niet echt vrij zijn als we hetzelfde konden doen op onze geestelijke reis? In plaats van ons te focussen op *resultaat* kunnen we gewoon vertrouwen dat - ongeacht het resultaat - God Zijn werk in en door ons heen doet. In plaats van onze tijd te verdoen met proberen Hem op onze kaart te zetten, kunnen we eenvoudigweg genieten van de gemeenschap met Hem als Hij ons op Zijn kaart brengt. En geloof me, het is veel rustiger om met God op Zijn kaart te wandelen dan constant te proberen uit te zoeken hoe we Hem op die van ons kunnen krijgen.

Een betere agenda

Waar God mee bezig is vanaf de dag dat we Hem hebben leren kennen is ons bevrijden van de tirannie van onszelf. Hij weet dat ons vermogen om in Zijn rust, vrede en blijdschap te leven niet tot stand zal komen wanneer we alles krijgen wat wij willen, maar wanneer we onze verlangens loslaten en in plaats daarvan de Zijne verwelkomen.

Gedurende het grootste deel van mijn geestelijke reis was ik een onzeker persoon voor wat Gods liefde voor mij betreft en mijn plek en betekenis in de wereld. Wat mij het meest dreef in die vroege jaren was succes hebben, in mijn eigen ogen en in de ogen van anderen. Mijn gebedsleven draaide om deze onzekerheden en ik probeerde

God zover te krijgen dat Hij iets aan mijn omstandigheden zou doen, zodat ik geen angst meer zou hebben voor de dag van morgen en ook niet om te falen.

Het verbaasde mij telkens weer als het er naar uitzag dat mijn vurigste gebeden genegeerd werden, zeker voor die dingen waarvan ik zeker was dat ze onderdeel waren van Zijn visie voor mijn leven. Waarom deed Hij niets aan de omstandigheden die mij boos maakten en frustreerden?

Gelukkig had Hij iets veel beters in gedachten. Ik wilde dat Hij mijn omstandigheden zou veranderen zodat ik nooit meer onzeker of angstig zou zijn. Maar Hij wilde mij zo veranderen dat geen enkele omstandigheid mij meer angstig zou maken. Hij wist dat als mijn zekerheid gebaseerd zou zijn op omstandigheden, ik hem nooit zou volgen naar de ongelofelijke plaatsen waarheen Hij me wilde brengen.

En hoe deed Hij dat?

Hij liet bepaalde omstandigheden en mijn grootste onzekerheden steeds opnieuw toe in mijn leven.

Ondanks mijn smeken om bevrijding, kwam Hij elke dag opnieuw bij mij en nam vervolgens mijn pijn weg door me te dompelen in Zijn liefde en wees me geduldig een andere, betere weg.

De blijdschap van de echte vrijheid

Natuurlijk wil Hij nog veel meer in mijn leven doen, maar in de laatste maanden heeft Hij mij op de een of andere manier getild naar een nieuwe hoogte in Zijn vrijheid. Ik voel dat ik de meeste situaties met een gerust hart het hoofd kan bieden, me overgevend aan Zijn agenda, aan Zijn zorg en liefde. Ik ben meer opgewonden over wat Hij doet, dan over wat ik denk dat Hij zou moeten doen.

Ik voel me niet meer opgejaagd door dezelfde onzekerheden of geplaagd door de slapeloze nachten vol angst. Ik raak niet meer gefrustreerd wanneer ik te maken krijg met moeilijke gesprekken. Ik zit dan niet meer met een knoop in mijn maag omdat ik weet dat het resultaat niet in mijn handen is maar in de Zijne. Zonder die gebondenheden vind ik het herkennen van Zijn hand veel gemakkelijker en ga ik mee met Zijn stroom.

Ja, er zijn nog tijden dat ik graag zou willen dat Hij sommige van mijn omstandigheden verandert zodat het gemakkelijker voor mij zou zijn. Nu echter koester ik de gezonde argwaan dat de manier waarop ik door het leven ga en de manier waarop God het zou willen mogelijk elkaars tegenpolen zijn. Ik stel Hem nog steeds vragen, maar ik luister des te intenser naar die van Hem aan mij. Ik weet dat wat Hij wil in elke omstandigheid veel beter is dan alles wat ik ooit kan bevatten of bedenken.

Dus als je de indruk hebt dat God jouw diepste verlangens negeert, houdt er dan rekening mee, dat Hij misschien bezig is iets groters in jou te doen dan je tot dan toe ooit hebt beleefd. Hij brengt je in een diepere liefdesrelatie met Hem, zodat je niet meer hoeft te zwichten voor welke tirannie dan ook.

Door jouw ogen te openen voor die realiteit toont Hij je hoe je volkomen vrij kunt komen; niet alleen van het wettische, of van dingen die *jij* doet, of van religieuze verplichtingen, maar van een nog krachtigere vijand: Hij wil dat je vrijkomt van jezelf – alleen zo zal je in staat zijn om de persoon te worden waartoe Hij je heeft bestemd.

Je zult ontdekken dat die vrijheid een van Gods grootste gaven is. Hij staat jou toe hem nog dieper te leren kennen en om nog meer te ervaren hoe Hij jou wil laten deelhebben aan Zijn werk in jou.

Ook jij kunt elke dag opstaan met een positieve verwachting over wat God in je leven gaat doen, in plaats van dat je onder het juk van je eigen verlangens gebukt gaat. Dit is je dagelijkse bestemming: te leven in en met en door Hem, in deze vrijheid.

© Copyright 2009 Lifestream Ministries

Permission is hereby granted to anyone wishing to make copies for free distribution